

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18.02.1983, sp. zn. 11 Tz 4/83, ECLI:CZ:NS:1983:11.TZ.4.1983.1

Číslo: 12/1984

Právní věta: Při pokračování v přečinu, při přečinech hromadných, trvajících a takových, jejichž znakem je soustavnost páčání, se jednota skutku přetruhuje vyhlášením odsuzujícího rozsudku soudu prvního stupně (§ 35 odst. 2 tr. zák.), a byl-li vydán trestní příkaz, doručením trestního příkazu obviněnému, nikoliv dnem vydání trestního příkazu (§ 314e odst. 4 tr. ř.).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 18.02.1983

Spisová značka: 11 Tz 4/83

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Jednota skutku

Předpisy: 140/1961 Sb. § 35 odst. 2 141/1961 Sb. § 11 odst. 1 písm. f
§ 314e odst. 4 150/1969 Sb. § 7 písm. c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 12/1984 sb. rozh.

Při pokračování v přečinu, při přečinech hromadných, trvajících a takových, jejichž znakem je soustavnost páčání, se jednota skutku přetruhuje vyhlášením odsuzujícího rozsudku soudu prvního stupně (§ 35 odst. 2 tr. zák.), a byl-li vydán trestní příkaz, doručením trestního příkazu obviněnému, nikoliv dnem vydání trestního příkazu (§ 314e odst. 4 tr. ř.).

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 18. 2. 1983 sp. zn. [11 Tz 4/83](#).) K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení městského soudu v Praze ze dne 19. srpna 1982 sp. zn. 8 To 415/82 a sám ve věci rozhodl tak, že zamítl stížnost obvodního prokurátora pro Prahu 5 podanou proti usnesení obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 24. června 1982 sp. zn. 3 T 79/82.

Z odůvodnění:

Obvodnímu soudu pro Prahu 5 podal prokurátor dne 26. 5. 1982 návrh na potrestání obviněného P. N. pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb., jehož se

obviněný dopustil tak, že od

16. 12. 1981 do 24. 5. 1982, kdy byl zadržen orgány VB, v Praze 5 a jinde nechodil na pravidelná hlášení na OO VB Praha 5, nezdržoval se v místě bydliště a nesplnil tak povinnosti vyplývající pro něho z ochranného dohledu, který mu byl uložen v délce dvou let rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 1. 1976 sp. zn. 3 T 29/76 ve spojení s usnesením městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 1976 sp. zn. 5 To 36/76 a dále v délce jednoho roku rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 11. 4. 1978 sp. zn. 3 T 59/78 ve spojení s usnesením městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 1978 sp. zn. 8 To 183/78.

Obvodní soud pro Prahu 5 usnesením ze dne 24. 6. 1982 sp. zn. 3 T 79/82 v hlavním líčení zastavil trestní stíhání obviněného podle § 314d odst. 1 a § 314c odst. 1 písm. c) tr. ř. z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř. V odůvodnění usnesení uvedl, že obviněný byl trestním příkazem obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26. 1. 1982 sp. zn. 3 T 14/82, který byl obviněnému doručen až dne 27. 5. 1982, uznán vinným rovněž přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zk. č. 150/1969 Sb., kterého se dopustil tím, že v době od 16. 11. 1981 až do zadržení dne 16. 12. 1981 se patnáctkrát nedostavil k hlášení na OO VB Praha 5, ač tato povinnost pro něj vyplývala z ochranného dohledu uloženého mu rozsudky obvodního soudu pro Prahu 5 (shora uvedenými). Trestní příkaz nabyl právní moci dne 5. 6. 1982. Účinky spojované s vyhlášením odsuzujícího rozsudku nastaly u tohoto trestního příkazu jeho doručením dne 27. 5. 1982 a také až do této doby stále jde u obviněného při porušování podmínek ochranného dohledu o totéž trestné jednání a jeden přečin. Vzhledem k tomu, že páchání přečinu bylo ukončeno až v den, kdy byl obviněný zadržen v trestní věci další, 3 T 79/82, a je v této věci stíhán pro stejný přečin, byl za tento přečin již odsouzen výše uvedeným trestním příkazem a pro jeho další stíhání tak byla vytvořena překážka uvedená v § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř. Proto bylo nutno trestní stíhání ve věci 3 T 79/82 zastavit.

Městský soud v Praze na základě stížnosti prokurátora usnesením ze dne 19. 8. 1982 sp. zn. 8 To 415/82 podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. usnesení obvodního soudu pro Prahu 5 o zastavení trestního stíhání obviněného P. N. zrušil a obvodnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl. V odůvodnění uvedl, že obvodní soud chybně zastavil trestní stíhání obviněného i po datu 26. 1. 1982, kdy byl vydán trestní příkaz ve věci 3 T 14/82, jímž byl obviněný rovněž uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb. Podle názoru městského soudu v Praze u obviněného P. N. po datu 16. 1. 1982, kdy byl „vynesen“ uvedený trestní příkaz, jde o nový přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb.

Proti usnesení městského soudu v Praze ze dne 19. 8. 1982 sp. zn. 8 To 415/82 podal ministr spravedlnosti ČSR stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného P. N. Uvedl, že v trestní věci 3 T 14/82 obvodního soudu pro Prahu 5 bylo páchání přečinu podle zásad vyplývajících z ustanovení § 35 odst. 2 tr. zák. ukončeno až dnem doručení trestního příkazu obviněnému, tj. 27. 5. 1982, kdy podle § 314e odst. 4 tr. ř. nastaly účinky spojované s vyhlášením odsuzujícího rozsudku. Jestliže obviněný ve věci 3 T 79/82 téhož soudu byl stíhán pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb. za dobu, která nepřesáhla den 27. 5. 1982, kdy byl obviněný v této věci zadržen a potom vzat do vazby, pak obvodní soud pro Prahu 5 usnesením ze dne 24. 6. 1982 sp. zn. 3 T 79/82 rozhodl správně, když trestní stíhání obviněného zastavil z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu uvedeném v § 267 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení, i řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že napadeným usnesením městského soudu v Praze byl v neprospěch obviněného porušen zákon.

Obvodní soud pro Prahu 5 v souladu s důkazy provedenými v hlavním líčení zjistil, že obviněný byl již ve věci 3 T 14/82 téhož soudu trestním příkazem vydaným dne 26. 1. 1982 a doručeným obviněnému

dne 27. 5. 1982 uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb., jehož se dopustil tím, že v době od 16. 11. 1981 až do zadržení dne

16. 12. 1981 se patnáctkrát nedostavil k hlášení na útvar VB v Praze 5, ačkoli tato povinnost mu vyplývala z ochranného dohledu uloženého mu rozsudky obvodního soudu pro Prahu 5 výše uvedenými (výkon ochranného dohledu započal až po propuštění obviněného z výkonu trestu odnětí svobody dne

13. 7. 1981). Za to mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody na dva měsíce, pro jehož výkon byl zařazen podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. do druhé nápravně výchovné skupiny. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 5. 6. 1982. Správně také soud zjistil, že obviněný byl v této trestní věci po zadržení následujícího dne 18. 12. 1981 propuštěn a nadále se nedostavoval k povinnému hlášení orgánům VB v Praze 5 v rámci ochranného dohledu. V tom pokračoval až do dalšího zadržení ve věci 3 T 79/82 dne 24. 5. 1982. Teprve potom dne 27. 5. 1982 mu byl doručen shora uvedený trestní příkaz ve věci 3 T 14/82.

Při pokračování v trestné činnosti, při trestných činech a přečinech hromadných, trvajících a takových, jejichž znakem je soustavnost páčání, se nic nemění na totožnosti skutku, jestliže na rozdíl od jejich časového vymezení v obžalobě (návrhu na potrestání) se stíhané protiprávní jednání zkrátí, prodlouží nebo posune. Soud je proto v takových případech v rámci dokazování v hlavním líčení povinen zabývat se i otázkou doby páčání trestné činnosti z těchto hledisek, jakož i toho, zda obviněný trestnou činností nepáchal i po podání obžaloby (návrhu na potrestání) až do doby hlavního líčení. Není-li v době návrhu na potrestání a na vydání trestního příkazu jisté, zda obviněný trestnou činností nepáchá i nadále, nelze vydat trestní příkaz a je nutno věc projednat v hlavním líčení (srov. k tomu rozh. č. 5/1976 sb. rozh. tr.).

Zjistí-li soud v takových případech, že obviněný páchá trestnou činností i po období, které je uvedeno v obžalobě (v návrhu na potrestání), je při svém rozhodování povinen vyčerpát celý skutek včetně dalšího období jeho páčání. Neučiní-li tak a do rozhodnutí ve věci samé pojme jen tu část skutku, která je obsažena v obžalobě, vytvoří stran jeho další části překážku věci rozhodnuté obsaženou v § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř., podle něhož trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno, proti tomu, proti němuž dřívější stíhání pro týž skutek skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo pravomocně zastaveno, jestliže rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno.

Ve věci 3 T 14/82 obvodního soudu pro Prahu 5 nebylo z důkazů obsažených ve spise jednoznačně zřejmé, že obviněný přestal páchat skutek stíhaný jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb. ke dni uvedenému v návrhu na potrestání. Přesto ve věci nebylo konáno hlavní líčení a k návrhu prokurátora byl vydán shora uvedený trestní příkaz. Podle § 314e odst. 4 tr. ř. má trestní příkaz povahu odsuzujícího rozsudku a účinky spojované s vyhlášením odsuzujícího rozsudku nastávají tu doručením trestního příkazu obviněnému. Jde i o účinky spočívající v tom, že při pokračování v trestné činnosti, při trestných činech a přečinech hromadných, trvajících a takových, jejichž znakem je soustavnost páčání, se přetrhuje jednota skutku, který je předmětem trestního stíhání, a to okamžikem vyhlášení odsuzujícího rozsudku soudu prvního stupně, tedy v případě trestního příkazu okamžikem jeho doručení obviněnému a nikoli dnem jeho vydání, jak se mylně domnívá městský soud v Praze v usnesení napadeném stížností pro porušení zákona. Takovéto účinky vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně (a podle úpravy obsažené v § 314e odst. 4 tr. ř. i doručení trestního příkazu obviněnému) vyplývají z obsahu ustanovení § 35 odst. 2 tr. zák. o souhrnném trestu.

Byl-li obviněnému trestní příkaz ve věci 3 T 14/82 obvodního soudu pro Prahu 5 doručen až 27. 5. 1982, pak trestním příkazem bylo rozhodnuto o stíhaném přečinu páchaném až do této doby. Trestní

příkaz nabyt právní moci 5. 6. 1982. Vytvořil tak překážku rei iudicatae ve vztahu k trestné činnosti, pro kterou byl obviněný stíhán ve věci 3 T 79/82 obvodního soudu pro Prahu 5, neboť v ní šlo o součást skutku, o němž bylo pravomocně rozhodnuto ve věci 3 T 14/82. Tato další část skutku skončila dne 24. 5. 1982, kdy byl obviněný ve věci 3 T 79/82 zadržen a posléze vzat do vazby.

Obvodní soud pro Prahu 5 proto ve věci 3 T 79/82 správně rozhodl, když usnesením ze dne 24. 6. 1982 trestní stíhání obviněného zastavil z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř.